

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Republiken Italiens ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Republiken Finland ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 24, 30.1.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 november 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-496/09) (¹)

(Fördragsbrott — Dom varigenom domstolen fastställer fördragsbrott — Underlåtelse att genomföra — Artikel 228 EG — Ekonomiska sanktioner)

(2012/C 25/07)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro, E. Righini och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri samt F. Arena och S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Artikel 228 EG — Domstolens dom av den 1 april 2004 i mål C-99/02 har inte följts — Begäran att fastställa ett löpande vite

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228.1 EG och enligt Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2000/128/EG av den 11 maj 1999 om de stödordningar som Italien genomfört för sysselsättningsfrämjande åtgärder, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa dom av den 1 april 2004 i mål C-99/02, kommissionen mot Italien (REG 2004, s. I 3353), om återkrav från stödmottagare av stöd som har förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden med tillämpning av ovannämnda beslut.
2. Republiken Italien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett löpande vite som beräknas genom att grundbeloppet på 30 000 000 euro multipliceras med den procentsats av det olagliga stöd som ännu inte har återbetalats, eller vars återbetalning inte har styrkts, vid den aktuella tidsperiodens utgång, varvid denna procentsats beräknas i förhållande till det stöd som ännu inte har återbetalats när

förevarande dom meddelas, och detta per kvartal under vilket det inte har vidtagits nödvändiga åtgärder för att följa dom av den 1 april 2004 i mål C 99/02, kommissionen mot Italien, från den dag förevarande dom meddelas till den dag domen av den 1 april 2004 helt har följts.

3. Republiken Italien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett schablonbelopp om 30 000 000 euro.

4. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 24, 30.1.2010.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 november 2011 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-539/09) (¹)

(Fördragsbrott — Revisionsrättens avsikt att genomföra granskningar i en medlemsstat — Nämnade medlemsstats vägran — Revisionsrättens befogenheter — Artikel 248 EG — Granskning av de nationella administrativa myndigheternas samarbete på mervärdesskatteområdet — Förordning (EG) nr 1798/2003 — Gemenskapens inkomster — Egna medel som härrör från mervärdesskatt)

(2012/C 25/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och B. Conte)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: C. Blaschke et N. Graf Vitzthum)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Europaparlamentet (ombud: R. Passos och E. Waldherr), Europeiska unionens revisionsrätt (ombud: R. Crowe, T. Kennedy och Schäfer)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 10 EG, 248.1, 248.2 och 248.3 EG samt av artiklarna 140.2 och 142.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1) — Vägran att låta revisionsrätten genomföra granskningar i Tyskland vad avser det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet — Räckvidden av revisionsrättens granskningsbefogenheter